

Magyar-szovjet barátsági nagygyűlés Moszkvában

● Moszkva (MTI)

Szovjet-magyar barátsági nagygyűlésen emlékeztek meg pénteken este Moszkvában, az Építész Szövetségének Házában Magyarország felszabadulásának 32. évfordulójáról. A barátsági nagygyűlés elnökségében foglalt helyet szovjet részről Fjodor Kulakov, az SZKP KB Politikai Bizottságának tagja, a KB titkára, Vlagyimir Dolgic, az SZKP KB titkára, Pavel Gilasvili, a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsa Elnökségének elnökhelyettese, Pjotr Fedoszejev akadémikus, a Szovjet-Magyar Baráti Társaság elnöke, Georgij Beregovoj úrhajós-áltábornagy, az SZMBT központi vezetőségének alelnöke, R. F. Gyementyeva, az SZKP moszkvai városi bizottságának titkára.

Magyar részről a nagygyűlés elnökségében foglalt helyet Marjai József, a Magyar Népköztársaság rendkívüli és meghatalmazott moszkvai nagykövete, valamint a Magyar-Szovjet Baráti Társaság küldöttsége Szakali Józsefnek, az MSZMP

KB tagjának, a budapesti X. kerületi pártbizottság első titkárának vezetésével. A barátsági nagygyűlést R. F. Gyementyeva, az SZKP moszkvai városi bizottságának titkára nyitotta meg, majd G. F. Beregovoj úrhajós-áltábornagy, a Szovjetunió kétszeres hőse, az SZMBT központi vezetőségének alelnöke mondott ünnepi beszédet.

Beregovoj beszédében kitért arra, hogy milyen nagy utat tett meg a magyar nép a felszabadulás óta eltelt 32 év alatt. Meltatta a Magyar Népköztársaságnak a Szovjetunióval, a szocialista közösség többi testvéri államával együttesen elért nagy sikereit. Meggyőző adatokkal bizonyította az évről évre minden területen egyre jobban fejlődő szovjet-magyar együttműködés kölcsönös előnyeit.

Ezt követően Marjai József, magyar nagykövet mondott beszédet: „32 év telt el azóta, hogy a dicső Vörös Hadsereg felszabadította hazánkat, szétzúzta a régi kizsákmányoló társadalmi rendszert Magyarországon”

— mondta ünnepi beszéde bevezetőjében Marjai József. Megnyílt a társadalmi fejlődés útja, amelyen népnünk kommunista pártjának vezetésével, az új szocialista társadalmat építve halad. A magyar kommunista pártja a proletár internacionalizmus elvein alapuló következetes marxista-leninista politikát folytat. Magyarország a szocialista közösség szilárd tagja — hangsúlyozta a továbbiakban Marjai József.

A magyar nép nemzeti ünnepén elvtársi üdvözléssel küldi a Szovjetunió Kommunista Pártjának, az egész szovjet népnek. Pártunk, minden magyar dolgozó nagyra értékeli azokat a kiemelkedő eredményeket, amelyeket a szovjet nép ért el. A magyar nép új nagy sikereket kíván a testvéri szovjet népnek az SZKP XXV. kongresszusa határozatainak megvalósításában, a kommunizmus építésében, a békeért, a biztonságért és az emberiség haladásáért folyó harcában — mondotta befejezőként a Magyar Népköztársaság nagykövete.

Mérlegen a pártoktatás az olajosoknál

Meg kell becsülni az egyéni tanulást is

A Nagyalföldi Kőolajkutató és Feltárási Üzemben a fűrés III-as részleg pártalapszervezetének tagságát lakatosok, műszerészek, Diesel-szerelők, geofizikusok, villanyszerelők, gazdaságvezetők és adminisztratív dolgozók alkotják. Mostani taggyűlésükön az 1976/77-es tanévben a politikai oktatás, a felmutatható félévi eredmény értékelése volt napirenden. A nem túl nagy létszámú, mintegy harminctagú alapszervezetben szinte minden kommunista tanuló szervezett formában és a munkaterületükhöz tartozó, közel kétszáz pártönkívűl dolgozó közül is sokan képezik magukat.

Az új tanév kezdetén — tavalyi ősszel — megszervezni és elkezdni a különböző szintű politikai oktatást itt nem lehetett könnyű. Négy pártcsoport hat helyen, egymástól meglehetősen távolos munkaterületen dolgozik. Ennek ellenére a jó szervezés és természetesen a politikai kérdések iránti érdeklődés az érdem, hogy ebben az alapszervezetben két politikai vitakört is létre tudtak hozni. Egyet a kiegészítő dolgozók, egyet a gépműhely dolgozói részére. A vitakörökre jelentkezők száma 53. Marxista-leninista középiskolának egy kihelyezett osztálya tanulójának száma 12. Közülük tízen tettek a félévben eredményesen vizsgát.

A marxista-leninista esti egyetem általános tagozatának I—II. évfolyamán ketten végzik tanulmányait, az esti tagozat szakosított szakán ugyancsak ketten tanulnak és vizsgáztak félévkor. Számosan vesznek részt szakiszervezeti oktatásban is: ismerkednek a SZOT titkárságának határozata alapján kijelölt tananyaggal.

Az alapszervezet vezetőjének beszámolója ezeket a tényeket tárta a taggyűlés elé. Albert Ernő párttitkár azonban hozzátette,

hogy a politikai vitakörök lehetnének még eredményesebbek is, ami a résztvevők aktivitását illeti. Ebben a megállapításban egyetértett több felszólaló is, és meggyarazkodás helyett keresették az aktivitás lanyhulásának okát. A vitakörök látogatottsága általában jó —, figyelembe véve a munkahelyek szétszórtságát. A nagy létszámban jelölték meg annak okát, hogy nem mindenki tud szóhoz jutni a vitakörökön, noha kinek-kinek lenne véleménye, kérdése, hiszen kellő irodalom ismerete is járul ehhez az oktatási formához. Az olvasattokról számot adni, hogy ki-kit mit értelmzett helyesen, vagy esetleges problémákat tisztáznai, — elégséges időt, szót is kellene kapni.

A műhelyekben dolgozók véleménye szerint: céljuk a marxista középiskola elvégzése. Aki viszont ezt az oktatási formát választja, tanúsítson iránta szorgalmat. Esetenként a hiányzás, a nem kielégítő tanulás mellett nem szabadna elmenni szó nélkül. Egyrészt a tanulótársak tegyék ezt szóvá, és segítsenek, másrészt a pártiszervezet vezetősége is jobban ellenőrizze a tanulmányi előmenetelt.

Szó esett az egyéni tanulásról, a rendszeres önképzésről, amely ugyancsak a kommunisták egyik jellemvonása. Ez annak kapcsán hangzott fel, hogy minden tanév kezdete előtt sokan jelentkeznek innen is a marxista-leninista esti egyetem általános tagozatára, de csak kevesen jutnak be. Véleményük szerint a tanulási kedvű nincs arányban a lehetőségekkel.

Ahogy mélyült a vita, úgy kerültek felszínre a problémák is. A gépműhelybeli dolgozók közül volt, aki sokkalta a különböző szintű oktatási formákat amellett, hogy vannak, akik a máso-

dik szakmájuk megszerzésére készülnek vizsgát tenni. Megint mások a nyolc általános iskola elvégzéséért tanulnak. Javasolták: meg kell találni annak a módját, hogy e tekintetben ne legyenek ütközések, időbeni egybeesések, egyik oktatási, tanulási forma ne menjen a másik rovására.

Ebben az alapszervezetben általános a kép, hogy élénk a tanulás iránt a kedv. A gazdasági vezetők kicsit sokkalják is, hogy például a gépműhelyből szinte mindenki tanul és félév — kellő szervezés hiánya miatt —, hogy ez a munka rovására megy. Másrészt ugyanakkor elismerik és hangsúlyozzák, hogy a tudás megszerzése kamatozik a munkában előbb-utóbb. Az elméleti tudás bizonyítása a napi gyakorlati problémák megoldásában tükröződik.

A szókimondó taggyűlés fel is adta a leckét az alapszervezet vezetőségének, hogy az 1977—78-as oktatási évre milyen elgondolásokat vegyen sorra, mit hogyan mérleljen, tervezen egy még sikeresebb oktatás-képzés érdekében. Az oktatási formák időbeni és alapos ismeretése a pártcsoportbizalmiakon múlik. Az is az ő feladatuk, hogy továbbítsák munkaterületükről az alapszervezet vezetőségének, hogy kik milyen oktatásban akarnak részt venni, közelebbről mivel szeretnének megismerkedni, miről akarnak hallani többet, mi legyen például a politikai vitakörök témája.

Bejelentették a taggyűlésen, hogy a soros tanévre a marxista középiskolákba máris lehet jelentkezni. Ebben bizonyára a műhelybeliek lesznek az elsők. Leginkább ők adtak annak hangot, hogy a középiskolát elvégezve joggal számíthatnak magasabb végzettség megszerzésére is.

Lódi Ferenc

Az első találkozó után

Kommentár

Kár volna tagadni: nagyon várták Vance amerikai külügyminiszter érkezését Moszkvában. A legmértékterebbe és az utóbbi két évben fokozatosan kialakult új realitásokkal teljes mértékben számot vető szovjet kommentátorok és politikai tényezők is bíztak valamiben: az újrakezdés lehetőségében. Rádásul amerikai részről mindent elkövettek annak elhittése érdekében, hogy a Carter-adminisztráció „valami mást akar”, mint elődei, valami biztonságossabbat, kiegyensúlyozottabbat az amerikai-szovjet kapcsolatokban, Persze eleve gyanús volt, hogy Carter minduntalan azt bizonygatta az amerikai és a nemzetközi közvélemény előtt: ahhoz, hogy megfelelő pozíciókat építsen ki saját „héjával” szemben, s megállapodhasson a Szovjetunióval az emberiség sorát érintő legfontosabb kérdésekben, ahhoz, hogy megköthesse a várvavárt SALT—2 megállapodást, elengedhetetlen számára a Szovjetunió belügyeibe való beavatkozás.

Ez volt az a kettősség az amerikai politikában, amelyről két héttel a külügyminiszteri találkozó előtt a Novoje Vremja című moszkvai hetilap így írt: *Ügy látszik a szocializmus „visszaszorításának” erópolitikáját, mely a hidegháborús korok amerikai stratégiája volt, most a „szocializmus-al való megállapodások erópolitikájával” akarják helyettesíteni.*

Valóban így látszott, noha a moszkvai kommentátorok már akkor figyelmeztettek, hogy ez teljesen irreális kombináció, nemcsak azért, mert az erópolitika a szocialista világ számára akkor sem fogadható el, ha „mézes madzagokat” mellékelnek hozzá, hanem azért is, mert egy bizonyos, ha úgy tesszük gyerekes föllentésre épül. *Carter ugyanis csak akkor mondott igazat, amikor azt állította, hogy az*

Egyesült Államok nem hajlandó lemondani „az emberi jogok védelme” címen folytatott, más államoktól és népektől sértő tevékenységéről. Amikor azonban arról beszélt, hogy ezzel szemben az Egyesült Államok hajlandó a Gerald Ford és Leonid Brezsnyev által 1974 novemberében kidolgozott tervek alapján megkötni a hadászati támadó fegyverek korlátozásáról szóló új egyezményt, akkor nem mondott igazat.

Amikor azt érzékeltette, hogy az Egyesült Államok mostanában „a világ lelkipásztorának” szerepére vágyik, akkor igazat mondott, amikor azt próbálta elhittetni, hogy cserében lemond „a világ csendőreinek” szerepéről, a stratégiai erőfölény alapján való politizálásról, akkor valótlant állított.

Moszkva érezte az új amerikai kormányzat magartásának ezt az ellentmondásosságát, de nem vágott az események elébe. Várta és kivárta Vance-ot, meghallgatta és mérlegelte a külügyminiszter által előterjesztett „új javaslatokat”. Pedig tudta és hangoztatta mindennap és minden színten, hogy a fegyverkorlátozáshoz nem új javaslatok kellenek, csupán jóindulat, őszinteség és két alálírás a vaglyvivosztoki elvek alapján már csaknem kész egyezmény alá.

Mit javasolt Vance? Javasolta, hogy a Vlagyivosztockban megjelölt „plafont”, mely 2400-ban maximálta a nukleáris töltetek célba juttatására szolgáló eszközök számát, szállítsák le 2000-re, vagy akár 1800-ra. Csábító indítvány annak, aki nem tudja, hogy az Egyesült Államoknak így is csak 1800, vagy még kevesebb célba juttató eszköze van, a Szovjetunióval viszont ennél több, mégpedig azért, hogy ellensúlyozhassa ezzel azt, hogy az amerikaiak viszont kétszer annyi nukleáris töltettel rendelkeznek. Ezen a két tényezős alaplapon jelenleg a stratégiai egyensúly. Mit

javasolt tehát az amerikai fél? Azt, hogy a Szovjetunió semmisítsen meg néhány száz rakétát, és ezzel önként mondjon le az egyenlő biztonság elvéről. És a másik amerikai indítvány: kössék meg a megállapodást anélkül, hogy az érinthe a amerikai cirkáló rakétákat, napjaink egyik legkorszerűbb, legveszélyesebb atomhordó fegyverét. Józan észszel ezt sem lehetett elfogadni.

Ezeket az amerikai trükköket Gromiko szovjet külügyminiszter leplezte le a Vance elutazása után tartott sajtóértekezleten. Szavai csak azokra hatottak kiabrándítóan, akik addig gyanútlanul hallgatták Washington áhítatoskodó szavait. Andrej Gromiko kemény szavakat mondott ki. Ravaszkodással, félrevezetéssel vádolta az amerikai kormányt, számonkérte a becsületességét is. *A Vance látogatást viszont szükségesnek és hasznosnak nevezte, még az adott körülmények között is. E látogatás után többé senki nem ringathatja magát illúziókban és ezzel, bizonyos értelemben, új lehetőségek nyílnak a szovjet-amerikai kapcsolatokban is. Kiaknázásukhoz nem kell más, mint az, hogy az Egyesült Államok kormánya tudomásul vegye: azok az idők, amikor a szocialista világ ellen alkalmazható volt az erópolitika bármely változata, nem téríthetők vissza.*

Bokor Pál

Hazánkba látogat Giap hadseregtábornok

● Budapest (MTI)

Czinege Lajos vezére, des. honvédelmi miniszter meghívására a közeli napokban hivatalos, baráti látogatásra hazánkba érkezik a Vo Nguyen Giap hadseregtábornok, a VKP Politikai Bizottságának tagja, miniszterelnök-helyettes, nemzetvédelmi miniszter vezette katonai küldöttség.

Közéleti napló

LÁZÁR GYÖRGY FOGADTA A NIGÉRIAI NAGYKÖVETET

Lázár György, a Minisztertanács elnöke bemutatkozó látogatáson fogadta Yusuf M. Sadat, a Nigériai Közvetviség Köztársaság hazánkba akkreditált új nagykövetét.

SIMON PÁL BAGDABA UTAZOTT

Dr. Simon Pál nehézipari miniszter pénteken Bagdadba utazott, ahol megnyitja az Irakban megrendezésre kerülő magyar gazdasági és műszaki napokat és árube-mutatót.

AZ APN ELNÖKE BUDAPESTEN

Gyóri Imre, az MSZMP Központi Bizottságának titkára pénteken fogadta L. N. Tolkunovot, az SZKP KB tagját, a Novosztyi (APN) szovjet sajtótűgnökség elnökét. Esmecserét folytattak a tájékoztató munka időszerű

kérdéseiről. A beszélgetésen jelen volt Pálos Tamás, a Központi Bizottság osztályvezető-helyettese.

BEFEJEZŐDÖTT AZ ÚJSÁGÍRÓ-TANÁCSKOZÁS

Csütörtökön Tihanyban befejeződött a KGST-országok újságíró szövetségeinek tanácskozása, mely a nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulójának méltó megünneplését és a szocialista újságírás aktuális közös problémáit tűzte napirendre.

Fidel Castro az NDK-ba érkezik

● Berlin (ADN)

Fidel Castro, a Kubai Kommunista Párt KB első titkára, az Államtanács és a Minisztertanács elnöke, kubai párt- és kormánykudottság élén szombaton este hivatalos, baráti látogatásra az NDK-ba érkezik. A kubai küldöttséget Erich Hoenecker, a Német Szocialista Egységpart KB főtitkára, az NDK Államtanácsának elnöke hívta meg.

A GELKA ünnepi televíziójavító

ügyeletet tart 1977. április 3-án, 4-én, 10-én és 11-én

Hibabejelentés: mindennap 9 órától 15 óráig a 12-322 és 12-777 telefonszámokon.